

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. Naročnina velja za Avstrijo za celo leto 3 krome, za pol in četrť leta razmerno; za Ogrsko 4 K 30 Vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računani naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 v. Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptujju gledališko poslojce številke 3.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubili!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali tokopise se ne vrada. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer. Za oznaki uredništva ni odgovorno. Cena oznaki inzeratov je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanu se cena primerno zniža.

Štev. 47. V Ptujju v nedeljo dne 21. novembra 1909. X. letnik.

Visoka politika.

Visoka politika, ja, ja, — velebenjeni naši prvaki delajo visoko politiko in sicer le visoko politiko.

Po našem mnenju bi bila sicer mala, domača, gospodarska politika bolj potrebna. Tako na primer bi slovenskemu ljudstvu prav nič ne škodovalo, ako bi se mu v gnotnem oziru kaj pomagalo. Skrajni čas bi bil po našem mnenju, da bi se preiskavalo vzroke naraščajočega izselevanja našega ljudstva v Ameriko, vedno večjega števila eksekutivnih prodaj v naših pokrajinah, propadanja v vsakem oziru, ki ga mora pošten rodoljub s krvavim srcem opazovati. Rešiti bi bilo treba vprašanje poslov na kmetih, zavarovanje delavskih slojev, razne obrtniške zahteve, varstvo domače živinoreje in bogve kaj še vse. Taka politika, ki se peča edino in v prvi vrsti s temi velevažnimi gospodarskimi vprašanji, bila bi po našem mnenju koristna in potrebna za ljudstvo samo, za hvalisenco in vedno revno naše slovensko ljudstvo.

To ne povemo danes prvič, to smo že opetovano povedali. Ali prvaki — kdo bi pričakoval, da se bodejo s takimi „mašenkostmi“, s takimi „postranskimi“ vprašanji naši velebenjeni prvaki in „voditelji slovenskega naroda“ pečali? Ti ljudje imajo haje toliko dela, da jim za take stvari ne preostaja časa. Oni se morajo za vse drugo trgati, da „rešijo“ in „izveličajo“ mili, pobožni slovenski narod. Gotovo, prvaki „delujejo“ tudi v gospodarskem oziru. To lahko dokažemo in kdor ne veruje, plača groš! Prvaki so osrečili slovensko kmetško ljudstvo s „konzumnimi društvi“, ki so danes sicer skoraj do zadnjega propadli in pri katerih se je mnogo poštenih kmetških eksistenc izkrevavalo. Prvaki so ustanovljali „narodne štacune“, pri katerih so slovensko ljudstvo sicer odirali do skrajnosti. Prvaki so uredničevali povsod „narodne“ odvetniške pisarne in niso niti besedice zinili, ako so

posamezni prvaki odvetniki slovenskim kmetom dva in trikrat toliko računali, kakor bi to smeli. Prvaki so vabili ljudstvo v svoje posojilnice in se niso prav nič vznemirjali, ako so razni slovenski junaki v la Vošnjak v Šostanju te posojilnice za več kot 100 tisoč kron oskodovali, ako so si denar jemeli, kakor da bi bil njihov, ako so na vse mogoče načine zaslepljene vložnike za nos vlekli, pa čeprav z ponarejenimi bilancami. Pa naj še kdo reče, da prvaki ne delujejo v gospodarskem oziru! Gotovo delujejo, veliko delujejo, dan in noč delujejo, da jim teče pot in znoj iz čela, ali uspeh tega prvakaške gospodarskega „delovanja“ se pozna pač le v — osiromašenju ljudstva in obogatitju prvakov samih.

Za tako delo pa, ki bi širokim slojem ljudstva v resnici pomagalo, ki bi ljudstvu v gospodarskem oziru boljše bodočnost zagurilo, za tako delo nimajo prvaki časa! Kajti vesolja in časa imajo edino za — visoko politiko.

Kaj pa je za sto vragov pri vsej tej visoki politiki? Na to vprašanje skoraj mi sami odgovora ne vemo. Veliki narodi delajo lahko visoko politiko, ker so odlični v svetovni zgodovini. Ako jo pa uganjajo mali narodi, ki so v kulturnem kakor gospodarskem oziru še v potojih, potem postane to — karikatura, kateri se ves svet smeja.

„Visoka politika“ slovenskih prvakov je doslej v prvi vrsti dokazala, da so oni sami duševno še grozovito — revni. Zahtevali so slovensko univerzo in nakrat so sami izpoznali, da je to — nemogoče. In da bi vso svojo duševno revščino skрили, zvezali so se prvaki z najradikalnejšimi, naravnost velevzdajalskimi Čehi. Zvezali so se z njimi in na podlagi to smešno-brezznačajne zveze so prvaki sami proglasili kot prvo zahtevo svoje „visoke politike“ razdrobljenje Avstrije, uničenje avstrijskih kronovin,

z združenje z balkanskimi sovražniki Avstrije.

To je visoka prvakaška politika, to je njen cilj in njen smoter! Seveda ne razumejo prvaki, da jih češki rogovileži le izrabljajo v svoje namene, kajti nobena politika ni tako grozovito sebična kakor češka. Danes imamo vsled prvakaške zveze že na Slovenskem stotero uradnikov, inženjerjev, delovodij v najboljših službah, mnogo čeških duhovnikov v mastnih farah. Domačini, slovenski domačini pa si morajo v tujini kruha iskati ali pa doma vlogo diurnistov igrati. Prišel bode čas, ko bode slovensko ljudstvo proklinjalo tiste, kateri so sklepali slovensko-češko zvezo.

Danes trdijo nejošteni politiki, da ima ta zveza veliki pomen za ljudstvo na Slovenskem. Zaradi te zveze bodoče slovenski poslanci tudi državno zbornico razbiti. Ali prišel bo čas, — ko bode visoka politika prvakov žilostne plovove za slovensko ljudstvo rodila.

Ali si že kupil „Štajerčevi“ kmetški koledar za l. 1910.

Ta koledar obsega 144 strani z mnogimi slikami in košta samo 60 vin., s poštnino pa 70 vin. Kdor proda 10 koledarjev, dobi enega zastoj.

Vsakdo ga kupi!

Politični pregled.

Politični položaj se ni v nobenem oziru zboljšal. Poljak Glombinski je sicer poskušal, uresničiti nekako sporazumjenje med Čehi in

Napravil je globoki poklon in zaklenil vrata od zunaj.

Kar mi je bil povedal, ostalo je za-me brez vsakega vpliva. Doživel sem že marsikaj drugega, poleg tega sem bil zelo truden. Prišel sem se torej sleči, to se pravi, odločil sem klobuk, slekel sukno in čevlje. Predno pa sem se k počitku vlegel, preiskal sem še natančno celo sobo. Pohištvo je obstajalo iz ene postelje, enega stola in ene stare mize. Na vratih je bil kos papirja pribit, kjer je bil v grozoviti pisavi sledeči razglas načekau: „1. Ako dežuje v posteljo, dobi potnik v kotu pri oknu dežnik. 2. Prosi se, da se odeje ne vrame seboj. 3. Gosti, ki so navajeni, s čevlji na nogah spat, naj jih preje očistijo. 4. Prosi se, da naj se nikar ne ostrši, ako se v gostilniški sobi strelja.“

Zabaval sem se nad odkritosrčnostjo kčmarja, ki je svoje goste pač po njih zunanosti cenil. Potem sem se vlegel, revolver ob moji strani, v posteljo. Bil sem navajen, imeti vedno čtivo pri sebi; ako je še tako pozno, nekaj časa čitam vedno v postelji. Tako tudi ta večer. Čez nekaj minut sem se nerodno premaknil in sveča je padla na tla, brez da bi sgasnila. Pripogol sem se, da jo ugasnem. Pri tej priložnosti pa sem opazil pod mojo posteljo veliki, v rjuhi zaviti predmet, ki je bil natančno človeški postavi podoben. V hipu sem bil iz postelje. Potem sem previdno pokleknil in prijel za zavoj. Čutil sem roko, nogo — gotovo, brez dvoma, pod posteljo je ležal človek skrit. Ze sem prijel za moj revolver, ko sem se spomnil zadnjih kčmarjevih besed: Pretekle noč je tukaj nekdo umrl. Zdaj sem vse razumel. Ko sem

Prenočišče.

(P. P. B.) Kapitan Joquard je bil bogat; zapustil je vsled tega svojo službo in potoval po svetu. Kadar je prišel zopet domu, pripovedal je prijateljem svoje doživljanje v tujih deželah. Nekega dne je povedal sledečo povest: Na nekem morskem potovanju od Kitajske v Ameriko seznanil sem se z mladim Mehikanom; ki mi je tako hvalil lepote svoje pokrajine, da sem sklenil se tja peljati. Od severa sem prekorakal Mehiko in prišel v pokrajino, v kateri je bival moj prijatelj. In tam sem se seznanil z — bojaznjivo. Potoval sem v samotni pokrajini, kjer ni bilo najdeti nobenega človeka. Za varstvo vzel sem seboj dva vboga vraga, katera sem močno plačal. Ko je prišel večer, iskali smo si prenočišča. „Jaz vem za neko gostilno tu v bližini“, rekel mi je eden mojih spremljevalcev, „ali naj gremo tja?“ — „Seveda“, sem odgovoril, „jaz nočem v prostem prenočiti!“ — „Dobro, potem pojdimo. Mnogo sob sicer kčmar nima. Ali ga je moj prijatelj in bode še storil, kar more.“ — Medtem je prišla noč in fani doč nas je popolnoma premočil. Le pelagoma smo prišli naprej. Končno smo opazili skozi temo lučico — gostilno. Ali kakšna gostilna! Napol podrti zidove, slamnata streha, papir mesto šip, pravo skrivališče zločinov. Veliki divji mož z rujavim obrazom prišel nam je nasproti. Voditelj mu je povedal, kaj da hočemo. „Moj gospod boče tukaj prenočiti in mi dva tudi.“ — „Z velikim ve-

seljem. V hlevu je še dosti prostora.“ — „V hlevu“, sem jeno zaklical. — „Ja, kjer pa? Mislite morda, da imam tukaj palačo? Hlev je čisto dober in najmanje deset mož iz prearije že tam spiti. Ti se morajo malo stisniti in potem bo še prostora.“ — Jaz gotovo nisem razvjen glede prenočišča, ali vendar nisem hotel z onimi postopati v hlevu spati.

Kčmar je prišel premišljavati. „Morda imam še eno sobo za Vas; ali spraviti jo moram šele v red.“ — „Dobro, senor“, sem odgovoril: „moja spremljevalca lahko v hlevu spita. Meni pa dajte sobo. Čena je postranska stvar.“ — „Košta pet piastrov, ki se jih mora naprej plačati.“ Kaj mi je preostalo, kakor plačati. Komaj je imel kčmar denar v žepu, ko je že izginil.

Spremljevalca sta šla v hlev in ostal sem sam. Da si skrajlam čas, stopil sem v gostilniško sobo. Nad menoj sem slišal ljudi semterje hoditi. Proklinjali so in predstavljali težko pohištvo. Spravljali so gotovo za me sobo v red. In kar nakrat mi je stopila bojazan v grlo, vse si mi je zdelo usodepolno.

Kčmar je prišel nazaj in sledil sem mu. Luč v njegovi roki je fritotala in stopnice so bile podobne lestvici. Odprl je vrata v sobo in postavil luč na mizo. „Ali Vam ta soba zadostuje? Saj menda niste bojazljivi ali balbjeverni?“ — „Ne“, sem hitro odgovoril, „ali zakaj me to vprašate?“ — „Ker je večerj položil nekdo v tej postelji umrl.“ — „Naravne smrti?“ — „Seveda! Stepli so se in pograli so mu tri kroglice v truplo. Prinesel smo ga tukaj sem. Zato smo morali sobo šele v red spraviti. Torej lahko noč, senor!“

Naš koledar je izšel! Košta s pošto 70 vin. Kupujte ga!

Nemci, ali posrečilo se mu to ni. Tudi vse konference in vsa posvetovanja vlade so bila brezuspešna. Pričakuje se, da bo zbornica zopet tekom prihodnjega tedna k plenarni seji sklicana. To bi bil pa zadnji pokuš, doseči delavnost državnega zbora. Ako bi se tudi ta pokuš na zločinski trdoglavosti Čehov in slovenskih pravakov ponesečil, potem je prav lahko mogoče, da se zbornico razpusti ali pa da se s § 14 vlada.

Kmetiska „prevzetnost“. V zadnjem času pričeli so gotovi ljudje, ki imenujejo kmete „mesne in krušne oderuhe“, zopet jamrati o kmetiski „prevzetnosti“. Mi smo radovedni, kje in kako se pojavlja ta kmetiska prevzetnost. „Landbote“ vrlo glasilo naprednih štajerskih kmetov, piše n. p. kot odgovor na večno to očitane tako-le: „Ali se je iz prevzetnosti zgodilo, da so dolgovi v zemljiški knjigi od 2447 milijonov kron leta 1867 na 4588 milijonov kron leta 1899 narasli, torej za 87,4%? Ali pa je to morda prevzetnost, ako je n. pr. dr. Zviednik dokazal, da se je leta 1904 skupno 672 kmetijskih posestev dražbenim potom prodalo? Ali je to prevzetnost, da so avstrijski poljedelci pri žitu od l. 1870—1879 okroglo 230 milijonov kron izgubili? Da so l. 1906 le pri pšenici in rži 85 milijonov kron izgubili? Štajerska kmetijska družba je dognala, da so živinorejci l. 1908. leta najmanj 12 milijonov kron izgube imeli. To pa le na Štajerskem! Kaj šele, ko bi se vse druge kronovine računalo! Glasom preiskav dr. Fr. Leitnerja je v kmetijstvu okroglo 8 milijonov samostojnih in pomožnih oseb uslužbenih. In od teh jih ima le 67.008 letnega dohodka 1200 kron. Vsi drugi niti 4 K na dan ne zaslužijo. Kje je torej kmetiska „predržnost“ in kmetake „prevzetnost“? In na drugi strani pa lahko trdimo, da so vlasti industrijski karteli grozovito cene blaga povišali. Z ozirom na l. 1908 omenimo le kartele fabrik za mašine, emajlne posode, porcelan, voščeno usnjo, kravate, niti, židanih barvarj, rafinerije petroleja in železne industrije, fabrik za usnje, za podplate, vezano blago, užigalice in parkete in kočno je še mogočni kartel rudokopov. Ti karteli so cene grozovito povišali. Le v kuznem listu na Dunaju označene industrijske družbe, so v računskem letu 1906/7 dividendno skupnih 8575 milijonov kron plačali. V teh družbah investirani kapital se obrestuje srednjo z 12,4%. Pri našem kmetu pa se vložen kapital sploh ne obrestuje in večidel morajo še gori plačati. Tako izgleda stvar in tako pridemo tudi do odgovora, kje da je pravzaprav „prevzetnost“ doma.

Proti novemu vinskemu davku. V sredo, dne 10. t. m. vršila se je v „Landhaus“ na Dunaju seja glavnega odbora avstrijskega državnega vinogradniškega društva, katere se je udeležilo tudi mnogo deželnih in državnih poslancev. Kot odbornika tega društva, kakor tudi kot zastopnika e. kr. štajerske kmetijske družbe sta se udeležila seje tudi gg. direktorja A. Stiegler in

bil prišel, ležal je mlč še v postelji; da je svojih pet pištrov zaslužil, porinil je krčmar mlčica ednostavno pod posteljo in to z nado, da ga ne bomo opazil. . . .

Seveda zdaj nisem več na to misel, da bi šel spat. Obšel sem si zopet čevlje in se vsedel na stol v drugem kotu sobe. Od tam sem opazoval beli zavoj, katerega je sveča razsvetlila. Opazil sem, da je prihajala groza k meni. Kako strašna noč me pričakuje! Niti gibati se nisem upal, ali kar se je zgodilo v prihodnjih minutah, je bilo še groznejše. . . . Mlčič se je nakrat premaknil. Najprej sem mislil, da si to le domisljuje. Ali ne, mlčič se je zopet gibal.

Potegnil sem revolver in zaklical: „Ostani ali jaz ustrelim!“ — „Za božjo voljo, ne streljajte!“ začul sem izpod postelje. „Pomagajte mi raje, da pride ven, drugače se zadušim“. — „Ja kaj pa imate tukaj pod posteljo opraviti?“ — „To Vam hočem povedati. Jaz sem najel sobo za to noč. Ko mi je krčmar povedal, da je prišel neki bogati tujec, ki hoče tukaj spati, pustil sem se za dva pištara pogovoriti, da igram mlčiča“. — „Da igrate mlčiča?“ — „To je tukaj navada. Ako kdo umre, zavije se ga v rjuho in položi pod posteljo. Ne zamerite mi, da sem se pustil pogovoriti. Dobil sem, kakor rečeno, dva pištara zato. Pojdite torej mirno v posteljo!“ —

Kapitan Jaquard si je prižgal novo cigaro in rekel: „Zagotovim Vam, ta sem v tej noči izvedel, kaj je groza. Seveda nisem šel več v posteljo. Mlčič je bil prijeten človek in tako sva do jutra karte igrala. In ko je prišel krčmar, sem mu s smehom rekel: „Preskobel ste mi čudni vitez. Prvič v mojem življenju sem igral karte z — mrtvim človekom.“

Fr. Zweifler. Po živahnem razgovoru se je sprejel ednoglasno sklep, da se bode z vsemi postavno dovoljenimi sredstvi proti predlaganemu novemu davku na vino borilo. Kajti ta davek bi izredno obremenil produkcijo in oškodoval vinski konzum. V ta namen se je sklenilo najprej sestavljenje in predložitev peticije na poslaniško zbornico ter na prizadeta ministerstva. Navzoči poslanci so predložitev in podpiranje te peticije obljubili. Prepisi te peticije se bodejo v svrhu podpisavanja vsem kmetijskim društvom in strokovnim družbam v vinorodnih pokrajinah vpsolali.

Češko žuganje. V Pragi so imeli češki radikali zborovanje; zaradi napadov na cesarja se je moral shod razpustiti. Divjaski rogovileži so napravili potem demonstracije, pri katerih je imel posl. Choc nagovor. Dejal je m. dr.: „Minister Bienerth se ne sme več v državni zbornici pokazati; drugače bode svet prizor doživel, kakoršni se še ni zgodil v parlamentarnem življenju. . . .“ Kakor vidimo, žugajo Čehi z najhujšim nasiljem. Radovedni smo, kdaj bode vlada brezobzirno tem veleizdajalskim nasilnežem konec napravila. Po omenjenem shodu je prišlo še do hudih popadov s policijo.

Tajna zveza? V prostorih češko-socialne organizacije v Lincu je napravila policija preiskavo. Zaplenilo se je vse prenoženje in spine. Baje se je uvedla proti voditeljem tudi sodnijska preiskava.

Lepi minister je bil menda bivši češki minister-rojak Prašek. Ze preje se mu je veliko neprijetnega očitalo. Ali vkljub temu je postal ta „pemski muzikant“ minister. Zadnje spomlad pa se je pričel hud boj med kmeti, ki pridelujejo sladkorno peso in med sladkornimi fabrikanti. Kmetje so valed tega sklenili, da bodejo kolikor mogoče malo pese sadili. Tudi Prašek se je podvrzel temu sklepu. Nathoma pa je sadil vendar več pese, da bi si več denarja pridobil. Ko so kmetje to izvedli, izgovarjal se je na svojo ženo. Poleg tega je daroval češkemu šolskemu društvu 3000 K. To ni veliko, kajti osleparjenim knetom ima ministersko plačo zahvaliti. Kmetje so dali češkemu društvu tudi 4000 K, ako vrne Prašku njegov denar nazaj. Društvo je pa od obeh denar vzel. Lep minister to, kaj? Spada pač v družbo enega Kloufača, ki je postal pri prijateljstvu do Srbov bogatin in enega dr. Susteršiča, kateri ima od žindre umazane roke. . . .

Vedno denar za Kranjce! Minister za poduk grof Stürgkh nakupil je iz državnih denarjev na neki razstavi v Ljubljani slik za 2.500 K. Te slike daroval je potem Ljubljani. Pač lepo! Ali vprašanje je, je-li plačajejo prebivalci drugih krosovin tako svoje krvave davke, da se opešpa Hribarjevo gnezdo?!

Nemška šola v Hrastniku. Minister za poduk grof Stürgkh podelil je nemški šoli v Hrastniku pravico javnosti (mi smo že preč meseci poročali, da je to vrli naš posl. Marckhl dosegel).

Pri občinskih volitvah v Gradcu, ki so se vršile 17. t. m., zmagali so vsi kandidati nemških naprednjakov, medtem ko so socialni demokrati propadli. Boj je bil zelo živahen.

Češka predržnost. Zagriženi češki uradniki poddržavljene železnice so se branili, podati službeno prisego v nemškem (uradnem) jeziku. Končno so se vsi do enega udali. Le neki Domsa tega ni hotel storiti in je bil valed tega odpuščen.

Občinske volitve v Mariboru so se vršile 17. t. m. Volilni boj je bil izredno hud. Slovenci se volitev niso udeležili. Zmagali so nemški naprednjaki, ki so dobili od 1312 do 1340 glasov. Podlegli pa so soc. dem. kandidati z okroglo 692 glasovi. Izvoljeni so gg.: dr. Schmiderer (župan), Jos. Schmiderer, Andr. Matzold, Fr. Binder, Joz. Opelka, Joh. Fischer, P. Heritscho in G. Lendler ter Fr. Kral.

Zopet veleizdajci. V Pragi je izvršila policija zopet mnogo hišnih preiskav v prostorih češko-socialne organizacije. Trdi se, da se veleizdajalsko gibanje vkljub razpustu radikalnih mladinskih društev nadaljuje.

Politični umor. V Buenos-Airesu je vrgel neki mladi mož bombo v voz policijskega prefekta. ki je bil takoj mrtev. Storiec si je potem krogljivo v glavo ustrelil. Ali upajo, da ga bodejo pri življenju obdržali. Baje je storilec Ras.

V Argentini je proglasila vlada izjemno stanje. Politični umori so ji dali dokaz, da imajo anarhisti veliko zaroto.

Na Srbskem hočejo zopet tepež kot kazen vpeljati. Dobro za Srbijo! Upamo, da jih bode v prvi vrsti srbski Jurček 25 po r. . . . dobil.

Na Ogrskem se vrši zljaj veliki dirindaj, katerega prva žrtve je bila nekdanj tako mogočna Košutova neodvisna stranka. V tej stranki so prišli člani namreč glede bančnega vprašanja v navskrižje. Vsled tega se je stranka razšla. Košut ima sicer še večino, ali Justh in njegovi pristasi so že tako močni, da zamorejo postati grobokopi Košutovi. Tako se bode doigrala igra zadnjega Košuta, sina revolucionarja. In kadar bode uresničena in na Ogrskem splošna volilna pravica, takrat bode vse te magnatske stranke iz površja izginile. Skrajni čas bi že bil!

Dopisi.

Šmarje pri Jelšah. G. Jernej Drofenik, župan občine okolica Šmarje, mi Vas resno vprašamo, če je res to, kar se od Vas javno govori in sicer: 1. Če je res, da ste Vi v letu 1908 veliko svoto denarja vzeli iz občinske blagajne in zaračunali ta denar za Vaša pota pri pregledovanju občinskih cest in mostov, čeravno ste posebej plačani za vse občinske posle po 20 K na mesec? 2. Če je res, da ste Vi veliko svoto občinskega denarja po nepotrebnem tudi drugim izdali? 3. Če je res, da ste letos dali 100 K požarni brambi iz občinske blagajne po svoji volji in brez sklepa občinskega odbora? 4. Če je res, da ste v seji občinskega odbora dne 1. avgusta t. l. kot predsednik seje surovo in neuljudno napadali in jih zmerjali taiste odbornike, kateri so občinske račune pregledali in Vam neopravičene izdatke očitali? 5. Če je res, da ste Vi od občine dobili vsako leto po 24 kron za vzdrževanje občinske hiše, a niste nič popravljati dali, ampak hišo razdrto pustili? 6. Če je res, da ste uradno potrdili neresnični napisani zapisnik oziroma prepis takega zapisnika, katerega pri občinski seji dne 1. avgusta t. l. nihče niso pisali, in ste ga dali poslati z občinskimi računom vred okrajnemu zastopniku in da ste na tak način hoteli prevarati občinski odbor ter merodajno višjo oblast? — Na vsa ta vprašanja zahtevamo od Vas odločni odgovor, in če se ne boste opravičili, bomo pa morali verjeti, da je to vse resnica, kar se Vam očitata. Toraj dajte račun od Vašega bišovanja pri občini. Višjo oblast pa prosimo, da bi posvetila, kaj je res v tem temnem klerikalnem kotu. . . . Več občanov.

Iz Hrastnika. Čudna ljubi „Štajerc“, so pota boje previdnosti. V nekaterih krajih se tira vlogo ljudstvo s kačami in škorpionji, pri nas pa morajo pošteni ljudje še vedno v nekaterih javnih zastopih enega Roša videti. . . . Žalostno je za naše razmere, da se še vedno ni našlo v Hrastniku toliko moštosti, da bi se z vsem tem „roševstvom“ pomedlo. Vrglo se je Roša sicer iz občinskega prestola, vrglo se ga je iz deželnega zbora, vrglo se ga je iz kemične fabrike itd., — ali nekateri ljudje še vedno mislijo, da storijo s tem kaj pametnega, ako podpirajo tega čudovitega „poštenjaka“, katerega je celo lastna njegova narodnjaška stranka pustila na cedilu in kateremu smo mi na podlagi dokazov že vse mogoče breznajčnosti in nepoštenosti očitali. . . . 8. t. m. so bile znane volitve glede vaitinskega davka. In izvolili so moške zopet doseadanega načelnika — Ferdo Roša. Predno se je volitev pričela, imel je Roš lepi „govor“. Omenil je zlasti svoje znane za sluge tekom zadnjih 30 let svojega paševstva. Omenil je tudi, da se ga hoče zdaj po 30 letih „truda“ vun vreči. No, no, kar se tiče tega truda, ni bil zastoj, temveč se je dobro obrestoval. Po Roševem govoru se je predlagalo tajno volitev. To je Roša seveda grozovito jezilo. Pri volitvi pa je dobil vendar 92 glasov, medtem ko je 19 moš proti njemu glasovalo. Seveda se je tudi dobro agitiralo in zlasti debeli darar je skakal okoli. Upamo, da bode kot namestnik izvoljeni gostilničar Forte Roša na prste gledal, kajti obljubil je to. Volitev sama nam je dokaz, da je na Hrastniku še mnogo ljudi, ki si ne upajo tega storiti, kar jim veleva pamet in srce. . . . Torej naš ljubi prijatelj prvaški dr. Žižek nas bode tudi zapustil. In veš, dragi „Štajerc“,